

REFERAT |KRS| Formannskapet (2011-2015) d. 25-09-2013

Møtedato Onsdag d. 25. september 2013 kl. 09:00

Møtested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Godkjenning av møteprotokoll formannskapet 04.09.13.....	3
Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre - høring til ny veileder.....	5
Høringsuttalelse til planprogram for Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agd	8
Svar på høring - NOU 2013:9 Ett politi - rustet til å møte fremtidens utfordringer.....	13
Forslag til boligprogram 2014 - 2017.....	20

Sak 84/13: Godkjenning av møteprotokoll formannskapet 04.09.13

Vedlegg

Protokoll Formannskapet 04.09.2013

Dato 17. september 2013
Saksnr.: 201300162-70
Saksbehandler Anne Lise Holand Aabø

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
25.09.2013

Godkjenning av møteprotokoll formannskapet 04.09.13

Forslag til vedtak

[Formannskapet godkjenner protokoll fra formannskapetets møte 04.09.13.](#)

Tor Sommerseth
Rådmann

Anne Lise Holand Aabø
Formannskapssekretær

Vedlegg:
Protokoll fra formannskapetets møte 04.09.13

Sak 85/13: Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre - høring til ny veileder

Vedlegg

Vedtak HELSOS, 24092013, Sak 46/13, Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre - høring til ny veileder

Høring til uttalelse innen 01.10.2013 - Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre - tjenester som møter dagens og morgendagens behov

IS-2099 Eldreveileder.pdf

Dato 12. september 2013
Saksnr.: 201307077-2
Saksbehandler Ole Geir Gitlestad

Saksgang
Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato
24.09.2013
25.09.2013

Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre - høring til ny veileder

Sammendrag

Kommunen er invitert til å gi høringsuttalelse til helsedirektoratets nye veileder for forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre. Veilederen skal være hjelpeapparatets redskap for å gi den aktuelle målgruppen best mulige tjenester. Følgende hovedområder nevnes som særlig viktige for å gi god hjelp:

kapasitet, kompetanse, forebygging, utredning og behandling, tjenestetilbudene og samarbeid.

Innenfor hvert av disse områdene lister veilederen opp flere anbefalinger og tiltak.

Som følge av samhandlingsreformen vil mye av arbeidet med brukergruppen overføres fra spesialisthelsetjenesten til kommunehelsetjenesten. Det skal bli mindre døgn- og institusjonsbehandling og mer poliklinisk og ambulant behandling. Forebyggende arbeid fokuseres og dette blir hovedsakelig en kommunal oppgave. På denne måten vil presset på kommunens tjenester øke og medføre krav om økte personalressurser og oppbygging av kompetanse.

Fra kommunens side må det understrekes at oppfølging av veilederen vil kreve betydelige ressurser. Kommuneøkonomien må styrkes for å kunne ivareta påkrevd kapasitetsøkning, knyttet både til overføring av oppgaver fra spesialisthelsetjenesten og med tanke på økt arbeidsmengde som følge av befolkningsutviklingen. I tillegg må det påregnes økonomisk kompensasjon for nødvendig kompetanseoppbygging på kommunenivå.

Forslag til vedtak

[Formannskapet gir tilslutning til saksutredningen og avgir høringsuttalelse i tråd med denne.](#)

Tor Sommerseth
Rådmann

Lars Dahlen
Helse- og sosialdirektør

Vedlegg:

- Veileder: «Forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre»
- Følgebrev til veilederen

Bakgrunn for saken

Helsedirektoratet har utarbeidet en veileder for forebygging, utredning og behandling av psykiske lidelser hos eldre. Landets kommuner er blant andre invitert til å gi høringsuttalelse til veilederen.

Veilederen skal være et verktøy som hjelpeapparatet skal benytte når de i årene som kommer må forholde seg til en stadig voksende eldrebefolkning. Stor vekst i eldrebefolkningen vil ventelig øke risikoen for at flere kan bli rammet av en eller annen form for psykisk lidelse. For å møte denne utfordringen må ulike tjenester, på ulike nivåer, utrustes både kompetanse- og kapasitetsmessig i arbeidet med brukergruppen, og de må samhandle på beste måte for å utnytte de samlede ressursene på dette området. Inn i denne sammenhengen kommer veilederen med en rekke tiltak og anbefalinger som skal bidra til å optimalisere tjenestene.

Veilederen lister opp noen hovedområder som i særlig grad må vektlegges i arbeidet med målgruppa. Flere anbefalinger knyttes til hvert av følgende hovedområder; kapasitet, kompetanse, forebygging, utredning og behandling, tjenestetilbudene og samarbeid.

Veilederen er tydelig i sine anbefalinger, men tiltakene er ikke alltid konkret utformet. I stor grad må den videre oppfølgingen av anbefalingene bearbeides. Det er i den sammenheng kommunene vil møte utfordringer, knyttet til både rekruttering og økonomi. I og med mye av håndteringen av brukergruppen vris fra døgn- og institusjonsbehandling til poliklinisk og ambulant behandling vil kommunens tjenesteapparat bli involvert i økende grad. Når også den forebyggende innsatsen hovedsakelig blir en kommunal oppgave, i tråd med samhandlingsreformens intensjoner, er det åpenbart at presset på kommunens tjenester vil øke. I tillegg til at dette vil kreve økte personalressurser vil det også utfordre kommunen til å bygge opp kompetanse blant sine ansatte slik at disse kan håndtere de nye oppgavene.

Med hensyn til kompetanse blir dette eksplisitt nevnt i relasjon til mennesker med annen kulturell, religiøs og språklig bakgrunn. Kommunene kan forvente stadig større innslag av brukere i disse kategoriene og må forberede seg på kompetanseoppbygging for å møte utfordringene på dette området.

Med hensyn til utredning og behandling av eldre med psykiske lidelser og demens peker veilederen på at det er kommunene som hovedsakelig skal håndtere dette. Henvvisning til spesialisthelsetjenesten skal skje ved behov og ved alvorlige lidelser. Denne anbefalingen stiller store krav til kommunene om å disponere tilstrekkelig og rett kompetanse, samt at den blir utfordrende med tanke på å etablere tydelige og hensiktsmessige samhandlingsrutiner. Veilederen er klar på at kommunene må videreutvikle kompetanse inne diagnostisering og behandling.

Veilederen gjennomgår gjeldende lov- og regelverk vedrørende den aktuelle brukergruppen på en god måte. Den viser også til samhandlingsreformens bestemmelser om inngåelse av samarbeidsavtaler mellom helseforetakene og kommunene. Disse avtalene må konkretisere hvilke områder og rutiner som skal gjelde for samarbeidet om brukerne.

Oppsummert vurderes veilederen som et velegnet redskap i arbeidet med brukergruppen. Den stiller store krav til de ulike tjenestenes kompetanse og den er utfordrende med sikte på å få etablert gode samhandlingsordninger og -rutiner.

Fra kommunens side må det understrekes at oppfølging av veilederen vil kreve betydelige ressurser. Kommuneøkonomien må styrkes for å kunne ivareta kapasitetsøkningen som er påkrevd, knyttet både til overføring av oppgaver fra spesialisthelsetjenesten og med tanke på økt arbeidsmengde som følge av befolkningsutviklingen. I tillegg må det påregnes økonomisk kompensasjon for nødvendig kompetanseoppbygging på kommunenivå.

Sak 86/13: Høringsuttalelse til planprogram for Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder

Vedlegg

VS_ Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder. Varsling av planoppstart, og høring og offentlig ettersyn av planprogram.msg

Dato 12. september 2013
Saksnr.: 201305904-2
Saksbehandler Toril Hogstad

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
25.09.2013

Høringsuttalelse til planprogram for Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder

Sammendrag

Kristiansand kommune har fått til høring Aust- og Vest-Agder fylkeskommunes planprogram for utarbeidelse av en regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder, «LIM-planen». LIM-planen skal være en oppfølging av Regionplan Agder, med spesielt henblikk på kapittel 2, «Det gode livet. Agder for alle». I brev av 11.06.2013 ber Vest-Agder fylkeskommune alle kommunene i Vest-Agder, politikere, organisasjoner og andre aktører i fylket uttale seg om det foreslåtte planprogrammet innen 4. oktober 2013.

LIM-planen skal peke ut felles strategier og mål for arbeidet med likestilling på Agder de neste 12 årene. Den skal være et redskap for å bedre levekårene og for å fjerne hindringer for deltakelse og likeverd som har bakgrunn i kjønn, etnisitet, alder, funksjonsevne, religion, seksuell orientering og sosial bakgrunn sett i forhold til fem foreslåtte plantema: Demokratisk deltakelse, utdanning, arbeidsliv, likeverdige offentlige tjenester og vern mot trakassering og vold. I høringsbrevet bes det spesielt om synspunkter på forslaget om å legge hovedvekten på diskriminering på grunnlag av kjønn og etnisitet, grunnet i landsdelens spesielle utfordringer på disse områdene.

Ifølge Plan- og bygningsloven skal regionale planer legges til grunn for kommunal og statlig planlegging og virksomhet i regionen, og loven stiller krav til medvirkning i prosessen for grupper som anses å bli særlig berørt av planen.

Rådmannen mener det er positivt at det skal utarbeides en regional plan om likestilling, inkludering og mangfold, og er i hovedsak enig i innretningen som foreslås i planprogrammet. Imidlertid antar rådmannen at det ville vært en fordel for planarbeidet om fylkeskommunene i større grad enn det som framgår av planprogrammet ville dra nytte av kommunenes erfaringer og opparbeidede kompetanse på feltet.

Forslag til vedtak

Formannskapet tar forslag til planprogram for Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold til orientering med de merknadene som framgår av rådmannens vurdering.

Tor Sommerseth
Rådmann

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Trykt vedlegg:

Høringsbrev fra Vest-Agder fylkeskommune til kommunene i Vest-Agder, datert 11.06.2013.

Utrykte vedlegg:

Forslag til planprogram: LIM-planen. Regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder:

<http://www.vaf.no/media/4165115/Regional-plan-for-likestilling-inkludering-og-mangfold.pdf>

Bakgrunn for saken

1 Innledning

Kristiansand kommune har fått til høring Aust- og Vest-Agder fylkeskommunes planprogram for utarbeidelse av en regional plan for likestilling, inkludering og mangfold på Agder, «LIM-planen». Planen skal være en oppfølging av Regionplan Agder, kapittel 2, «Det gode livet. Agder for alle». I brev av 11.06.2013 ber Vest-Agder fylkeskommune bl.a. alle kommunene i Vest-Agder, politikere, organisasjoner og andre aktører i fylket uttale seg om det foreslåtte planprogrammet innen 4. oktober 2013.

2 LIM-planen

LIM-planen skal peke ut mål og felles strategier for arbeidet med likestilling på Agder de neste 12 årene. Den skal være et redskap for å bedre levekårene og for å fjerne hindringer for deltakelse og likeverd som har bakgrunn i kjønn, etnisitet, alder, funksjonsevne, religion, seksuell orientering og sosial bakgrunn sett i forhold til fem foreslåtte tema.

2.1 Diskrimineringsområder

Planen skal omhandle diskrimineringsgrunnlagene kjønn, etnisitet, alder, funksjonsevne, religion, seksuell orientering og sosial bakgrunn. Det foreslås at hovedvekt i planen legges på kjønnslikestilling og etnisk likestilling på grunn av regionens spesielle utfordringer på disse områdene, og det bes om innspill fra høringsinstansene til dette forslaget. Det er dokumentert spesielt store utfordringer i vår region når det gjelder kjønnslikestilling og etnisk likestilling.

2.2 Plantema

Det foreslås å se på inkludering og deltakelse når det gjelder de foreslåtte diskrimineringsgrunnlagene i forhold til fem plantema: Demokratisk deltakelse, utdanning, arbeidsliv, likeverdige offentlige tjenester og vern mot trakassering og vold.

2.3 Organisering av planprosessen, medvirkning

Som styringsgruppe for planarbeidet foreslås en politisk del, bestående av de to fylkesutvalgene, og en administrativ del som består av to representanter fra hver fylkesadministrasjon og en fra hvert fylkesmannsembete. Det foreslås at prosjektgruppen består av fagpersoner fra fylkeskommunene, fylkesmennene, KS, IMDi sør og Senter for likestilling. Som referansegrupper foreslås politisk samordningsgruppe og rådmannsgruppen for Regionplan Agder 2020. De enkelte kommunene tenkes å delta i planprosessen som høringsinstans, som deltaker ved temakonferanser, i dialogmøter med mer.

3 LIM-planens betydning for Kristiansand kommune

I følge Plan- og bygningsloven skal regionale planer legges til grunn for kommunal og statlig planlegging og virksomhet i regionen. Kommunene har et betydelig ansvar for ivaretagelse av likestilling og inkludering når det gjelder alle de foreslåtte plantemaene. Når det gjelder arbeidet for å unngå diskriminering og fremme likestilling og inkludering generelt, berører dette alle sider av kommunal virksomhet.

Det er vedtatt at Kristiansand kommune skal utarbeide en helhetlig strategi for likestilling, inkludering og mangfold. Denne er planlagt ferdig høsten 2014. Strategien må så langt som mulig harmonere med den regionale planen.

4 Rådmannens vurdering

Rådmannen støtter at det foretas en prioritering og at ikke alle diskrimineringsgrunnlagene tillegges like stor vekt i LIM-planen. Rådmannen er enig i at kjønnslikestilling og etnisk likestilling gis størst vekt i planen, i alle fall som et utgangspunkt. Kvinner og etniske minoriteter er fortsatt underrepresentert i arbeidslivet og på andre samfunnsområder. Men

Regionen har også fortsatt utfordringer for eksempel når det gjelder seksuell orientering og identitet.

Planen skal gjelde i 12 år, og det kan vise seg i løpet av planarbeidet at det blir problematisk å prioritere de foreslåtte diskrimineringsgrunnlagene foran andre. Det er også mulig at ulike diskrimineringsgrunnlag vil vise seg å ha ulik betydning i forhold til hvilket plantema som behandles. Dette bør det tas høyde for i planarbeidet.

Rådmannen er enig i forslaget til fem hovedtema i planen. Det ville også vært nyttig, når en skal uttale seg til planprogrammet, om det under hvert plantema hadde vært sagt noe mer om status og aktuelle utfordringer generelt, og spesielt for Agder. Det ville også vært nyttig om det ble redegjort for om en ser for seg spesielle utfordringer med å lage en felles plan for såpass ulike aktører i regionen som antas å ha svært ulike utfordringer, evt hvordan dette tenkes håndtert i planen.

Rådmannen stiller seg spørrende til at representanter fra kommunene ikke er foreslått inn i et forpliktende samarbeid for å utvikle LIM-planen. Kommunene er sentrale når det gjelder iverksetting av planen og det vil være en fordel med solid forankring her. Det er også god kompetanse på feltet i kommunal sektor. Mange av kommunene jobber aktivt med problemstillingene og har erfaring fra ulike prosjekter på området, for eksempel prosjektene «Likestilte kommuner» og «Fritt valg». Kristiansand har jobbet systematisk med likestilling, inkludering og mangfold i mange år, og bidrar gjerne med kompetanse i planarbeidet dersom dette skulle være ønskelig.

Sak 87/13: Svar på høring - NOU 2013:9 Ett politi - rustet til å møte fremtidens utfordringer

Dato 28. august 2013
Saksnr.: 201306471-2
Saksbehandler Olaf Haugen

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
25.09.2013

Svar på høring - NOU 2013:9 Ett politi - rustet til å møte fremtidens utfordringer

Sammendrag

Kristiansand kommune har fra justis og beredskapsdepartementet mottatt utvalgets NOU 2013:9 Et politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer med høringsfrist 1 oktober 2013.

Utvalgets mandat var å gjennomføre en politianalyse, som skulle danne grunnlaget for en langsiktig plan for videreutvikling av politietaten. Analysen skal peke på forslag til forbedringspunktet og tiltak for å legge til rette for bedre oppgaveløsning og mer effektiv ressursbruk i politiet.

Rådmannens forslag til høringsuttalelse er vedlagt.

Forslag til vedtak

[Formannskapet slutter seg til rådmannens forslag til høringsuttalelse.](#)

Tor Sommerseth
Rådmann

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Vedlegg:
NOU 2013:9 Ett politi - rustet til å møte fremtidens utfordringer
<http://www.regjeringen.no/nb/dep/jd/dok/nouer/2013/nou-2013-9.html?id=730815>

BAKGRUNN FOR SAKEN:

Regjeringen nedsatte 8 november 2012 et utvalg for å analysere utfordringene i norsk politi. Utredningen ble avgitt til Justis- og beredskapsdepartementet 19 juni 2013.

INNLEDNING:

Utvalgets oppdrag var bl.a. å gjennomføre en politianalyse, som skal danne grunnlag for en langsiktig plan for videreutvikling av etaten. Analysen skulle peke på forslag til forbedringspunkter og tiltak for å legge til rette for bedre oppgaveløsning og mer effektiv ressursbruk i politiet. For å utvikle et politi som kan møte fremtidens behov anbefaler utvalget at det gjennomføres to reformer i norsk politi; *en strukturreform og en kvalitetsreform*.

Strukturreformen har som formål å styrke politiets innsats mot kjerneoppgavene, bygge robuste politidistrikter og sikre et lokalt politi med gode forutsetninger for å drive effektiv forebygging, sikre lov og orden og tilby en god polititjeneste lokalt.

Kvalitetsreformen har som formål å utvikle et kunnskapsbasert og effektivt politi med evne til kontinuerlig forbedring og utvikling. Kvalitetsreformen omfatter forbedringer i styring og ledelsesprosesser samt forbedringer knyttet til kvalitet og prestasjoner.

Noen av de sentrale tiltak som foreslås er:

- Økt prioritet til politiets kjerneoppgaver
- En tydelig nasjonal ledelse av politistyrkene
- Tydeligere skille mellom politisk styring og faglig utøvelse
- Færre politidistrikt for å gi større enheter og muliggjøre større grad av spesialisering
- Færre og større tjenesteenheter for å frigjøre ressurser til innsats og beredskap
- Sentral styring av teknologiporteføljen, både når det gjelder utvikling og drift
- Sentralisering av fellesfunksjoner.

Utvalget har vurdert ulike distriktsmodeller. Utvalget har utarbeidet tre alternative modeller med henholdsvis 6 (regionsmodell), 10 (mellommodell) og 18 (fylkesmodell) politidistrikt, som alternativ til dagens 27 politidistrikt. Utvalget anbefaler 6 politidistrikt (regionsmodellen).

INNSPILL FRA KRISTIANSAND KOMMUNE:

Sentralisering:

Utvalget bruker den danske politireformen som ble gjennomført i 2007 som et argument for de sentraliseringsgrep som anbefales. Den danske reformen innbar at man reduserte fra 54 til 12 politikretser. Utvalget nevner konsekvent ikke de negative effektene ved denne sentraliseringen. En uavhengig forskningsrapport «verdens beste politi – Politireformen i Danmark 2007 – 2011»¹ ble publisert med flere indikatorer som viser uheldige faktorer ved denne reformen.

Noen av faktorene som forskningsrapporten peker på;

- politiet forpliktet på samarbeid og forebygging, men ikke tilført flere ressurser (forebyggingen «halter»)
- ikke flere politifolk på gatene, og de oppleves som mindre synlige
- flertallet av kommunale samarbeidspartnere opplever et dårligere samarbeid enn før reformen
- ensrettet struktur/modell viste seg uhensiktsmessig, og justert på flere punkter

¹ Flemming Balvik, Lars Holmberg og Maria Højlund Nilsen (2011): Verdens beste politi. Politireformen i Danmark 2007-2011.

Kriminalitetsutviklingen i Danmark hadde frem til reformen i 2006 en nedadgående kurve (som flere europeiske land), men etter reformen stagnerte denne utviklingen. I 2009 hadde Danmark laveste antall siktelse prosent siden 1970 årene, til tross for at det var 100 000 færre anmeldelser. Tallet har gått opp i 2010, men er fremdeles under 2006 nivå.

Forskningsrapporten peker på flere områder der reformen i 2010/11 er kommet på et bedre spor enn de 2 første årene av reformen, men man er ikke på samme nivå som 2006. Unntaket er politiets lokalkunnskap og tilknytning. Her er det en vesentlig forverring. Dette til tross for strukturer som skulle bedre samarbeid på lokalt nivå, politipatruljene har elektroniske hjelpemidler og GPS i kjøretøyene.

Kristiansand kommune stiller spørsmål hvorfor det ikke henvises til forskningsrapporten «Verdens beste politi – Politireformen i Danmark 2007 – 2011» verken i utvalgets vurderinger eller referanselista i NOU'en. Denne forskningsrapporten av den danske politireformen er en av de mest omfattende som er foretatt i Norden og internasjonalt. Forskningsrapporten inneholder viktig momenter både positive og mindre positive indikatorer ved en politireform som har mange fellestrekk med hva dette utvalget anbefaler. Kristiansand kommune mener at utvalget burde drøftet de ulike problemstillingene som forskningsrapporten inneholder. Kristiansand kommune kan ikke se at dette er gjort, men Kristiansand kommune merker seg at utvalget har gjennomført 1 besøk hos Justisministeriet og Rikspolitiet og dermed skulle hatt kjennskap og kunnskap om denne forskningsrapporten.

Kristiansand kommune mener at utvalget i for stor grad har funnet indikatorer som underbygger en sentralisering, og i for liten grad vurdert/drøftet utfordringer/uheldige konsekvenser ved en videre sentralisering. Utvalget har heller ikke innhentet dokumentasjon/analyser som er kritiske til videre sentralisering. Kristiansand kommune mener at utvalgets anbefaling fremstår som svært ubalansert.

Kommunestruktur-/kommunesammenslåing:

Kristiansand kommune mener at de ulike modellene som utvalget har vurdert; fylkesmodellen (18 distrikt), mellommodellen (10 distrikt) og regionmodellen (6 distrikt), må sees i sammenheng med en evt endring av kommunestrukturen.

I Danmark ble kommunereformen vedtatt i 2005 og politireformen vedtatt i 2006. De nye distriktsgrensene i den danske politireformen ble tilpasset de nye kommunegrensene som ble vedtatt i kommunereformen.

Kristiansand kommune anbefaler at valg av fremtidig struktur bør avvendes til det er avklart om det vil bli endringer i dagens kommunestruktur.

Robuste politidistrikter:

Utvalget har utarbeidet kriteriene for robuste politidistrikter. Disse kriteriene er:

- Operasjonssentral
- Innsatsledelse
- Analyse
- Forebygging
- Alvorlig og organisert kriminalitet
- Økonomisk kriminalitet
- Vold og sedelighet
- Påtalejurister
- Kriminalteknikk

Utvalget legger de nevnte kriteriene til grunn for sin anbefaling til antall politidistrikter og dimensjoneringen av disse. Kristiansand kommune/Agder politidistrikt vil med utvalgets anbefaling bli en del av distrikt Sør. Fylkene i distrikt Sør er: Agderfylkene, Telemark,

Buskerud, Vestfold. Kristiansand kommune er kritisk til flere av kriteriene, og da følgelig til dimensjoneringen av distriktet.

Operasjonssentral:

Utvalget har anbefalt en operasjonssentral på 60 årsverk i distriktene. Kristiansand kommune har ikke kompetanse til å vurdere hvorvidt dette er et korrekt antall årsverk for en operasjonssentral.

Kristiansand kommune er meget kritisk til dimensjoneringen av distrikt Sør. Distrikt Sør vil utgjøre 83 kommuner med 957 000 innbyggere og et geografisk område på ca 49 000 km². Utvalget anbefaler en operasjonssentral i distriktet Sør, som bl.a skal styre de operative mannskapene ute i distriktet. Kristiansand kommune ser det slik at en operasjonssentral vil bli geografisk lokalisert sentralt i distrikt Sør, og det medfører at det er lite sannsynlig av operasjonssentralen blir lokalisert i Kristiansand/Agder.

Dette vil medføre at den lokalgeografiske kjennskapen og kunnskapen om Kristiansand/Agder i operasjonssentralen vil være meget begrenset.

Utvalget har heller ikke forholdt seg til erfaringer fra andre etater som har gjennomført store omstillinger (jf. direktorater, NAV, endringer i sykehusstruktur) og som vil ha relevans hvis en skal samle store personellressurser på få steder i landet (jf. på seks store regionpolitistasjoner).

Dette er en av de faktorene som forskningsrapporten fra Danmark påpeker; tap av kompetanse (personer) og tap av lokalkunnskap.

Kristiansand kommune vurderer det slik at lokalkunnskap (kunnskap om enkeltpersoner, miljøer, geografi/topografi, veier, osv) og fagkompetanse er avgjørende for å kunne løse de oppdrag politiet skal utføre. På bakgrunn av de erfaringer som har vært ved store omstillinger, vil en etablering av regionmodellen med 6 distrikt medføre at denne kunnskapen blir meget begrenset eller vil kunne forsvinne helt.

Forebygging:

Utvalget har også vektlagt forebygging som er kriterie for et robust politidistrikt. Utvalget er tydelig på at det forebyggende arbeidet fordrer et tett samarbeid mellom kommuner, skoler, barnevern osv.. Til tross for denne tydeligheten mener Kristiansand kommune at utvalgets analyse om forebygging bærer preg av liten kunnskap.

Kristiansand kommune har gjennom flere år hatt et tett og godt samarbeid med Kristiansand driftsenhet (politi) når det gjelder det forebyggende arbeidet, noe som har medført en markant nedgang i lovbrudd begått av unge under 18 år. Agder politidistrikt har 15 årsverk knyttet til forebyggende virksomhet, hvorav Kristiansand driftsenhet har 4.7 årsverk.

Utvalget anbefaler 7 årsverk på det forebyggende arbeidet i hvert politidistrikt. På bakgrunn av utvalgets vurdering av innholdet i det forebyggende arbeidet (tett samarbeid med kommunene, kapasitet, kunnskap og geografisk tilstedeværelse) fremstår antallet årsverk som underlig. Utvalget mener imidlertid at dette vil gi et robust distrikt, og følgelig godt forebyggende arbeid.

Kristiansand kommune er kjent med at antall årsverk som er skissert er et minimum, og at det enkelte distrikt kan øke antallet. Erfaringsmessig så er det imidlertid slik at minimumsbemanning ofte vil bli maksimumsbemanning.

Utvikling av godt forebyggende arbeid skjer i tett dialog og samarbeid i den enkelte kommune, mellom dedikerte forebyggere i politiet og ansatte i kommunene. Det er ikke slik at godt forebyggende arbeid bare skjer i planverket, eller at enhver tjenestemann/-kvinne i politiet jobber forebyggende. Fagutvikling og kompetanseheving skjer på det forebyggende område gjennom felles fokus og samhandling i lokalmiljøet.

Kristiansand kommune mener at utvalgets anbefaling vil medføre en sterk reduksjon av det forebyggende arbeidet i Agder/Kristiansand. Det forebyggende arbeidet er et av områdene som har blitt forverret i den danske politireformen, jfr forskningsrapporten.

Kristiansand kommunes vurdering er at analysen utvalget har gjennomført på det forebyggende området er mangelfull. Kristiansand kommune stiller store spørsmål om hvordan utvalget vil kunne se for seg utvikling av et robust fagmiljø i det forebyggende arbeidet, samtidig som en skal samarbeide tett på de 83 kommunene i distrikt Sør, samt ha en geografisk tilstedeværelse med 7 årsverk.

Ny lokal struktur:

Kristiansand kommune mener utvalgets analyse av ny lokal struktur vil kunne styrke politiets lokal tilstedeværelse her på Agder. Kristiansand kommune er enig i at endring av den lokale strukturen kan skape mer politikraft og bedre tjenester for Agders befolkning. Kriteriene for en optimalisering av lokal struktur er blant annet at en størst mulig del av befolkningen ikke skal ha en kjøretid på mer enn 45 minutter til nærmeste tjenestested.

Utvalget har også lagt til grunn at tjenestestedet skal sammenfalle med hvor det i dag er en tingrett. Mellommodellen er ikke til hinder for at ny lokal struktur kan innføres, som sikrer mer politikraft. Agder politidistrikt utarbeidet i 2011 et forslag til om reduksjon av antall tjenestesteder fra 27 til 11 tjenestesteder. Dette endringsforslaget vil gi vesentlige innsparing på administrative kostnader, inkludert reduksjon i utgifter til bygg og anlegg på ca 10 mill. kroner pr år. Dette kan anvendes til økt bemanning i politidistriktet. Dette forslaget er ikke behandlet i justis- og beredskapsdepartementet da det ikke foreligger lokal enighet, jfr kommunens «vetorett». Hvis Ager politidistrikt ikke får økte ressurser i den fremtidige omorganiseringen av politiet, vil det være behov for å se på forslaget som Agder politidistrikt har utarbeidet i 2011. Det må da sees i lys av utvalgets kriterier for en optimalisering av lokal struktur.

Kristiansand kommunes vurdering er at det vil kunne finnes grunnlag for å redusere antall tjenestesteder, når en legger til grunn de kriteriene som utvalget legger vekt på. Dette vil sannsynligvis medføre ytterligere reduksjon av utgifter, og kunne medføre en i økning i politiets bemanning, herunder en styrket tilstedeværelse og bedre beredskap.

Kjerneoppgaver:

Utvalget peker på at noe av utfordringene for norsk politi er at de har et bredt og uensartet sett med oppgaver, og at dette medfører at politiet er for lite konsentrert/orientert om løsning av kjerneoppgaver. Politiets kjerneoppgaver er:

- opprettholde alminnelig orden
- forebygge og forhindre straffbare handlinger
- beskytte borgerne og deres lovlydige virksomhet
- etterforske og straffeforfølge lovbrudd

Utvalget anbefaler at politiets oppgaver blir mer spisset inn mot kjerneoppgavene, og at nødvendig utredningsarbeid starter for å overføre oppgaver til andre etater og virksomheter. Noen av oppgavene som utvalget foreslås utredet og overført til kommune er:

Statens barnehus er et tilbud til barn og unge som har vært utsatt for, eller har vært vitne til, seksuelle overgrep eller vold.

Dette foreslås overført til kommune eller barnevernet.

Ivareta personer som er overstadig beruset. I den grad den rusede personen utgjør en ordensforstyrrelse, er det politiets oppgave å ta hånd om personen på stedet. Men oppbevaring av og tilsyn med rusede personer er utenfor politiets kompetanseområde. Det foreslås at helsevesenet bør overta primæransvaret for tilsyn med rusede personer, uten at utvalget definerer hvorvidt dette er kommunalt eller statlig.

Håndtere hittegods

Det foreslås at kommuner eller private selskaper overtar ansvaret for hittegods.

Godkjenne brukthandler

Det foreslås at kommunene skal overta ansvaret for å godkjenne og stenge brukthandler.

Håndtere løshunder og forbud mot farlige hunder

Mattilsynet eller kommunen kan ivareta et helhetlig ansvar for hundehold og overta politiets oppgaver innen dette. Politiet kan bistå for dersom det er nødvendig for å opprettholde ro og orden i tråd med sine polisieoppgaver.

Sekretariatsfunksjonen i forliksrådet

Sekretariatsfunksjonen kan tilbakeføres til kommunen.

Gjeldsordning

Gjeldsordningsaker kan overføres til NAV eller SI (Statens innkrevingssentral)

Kristiansand kommune mener at fokus på kjerneoppgaver til politi er riktig, men en overføring av oppgaver til kommunene skal være en prosess der kommunene er representert på en god måte. I en overføring av oppgaver ser Kristiansand kommune det som helt nødvendig at det overføres ressurser som gjør at oppgavene kan ivaretas på en kvantitativ og kvalitativ god måte. En overføring av oppgaver vil måtte skje etter at en endring av kommunestrukturen har funnet sted.

AVSLUTNING:

Kristiansand kommune mener at utvalgets analyse og anbefaling har åpenbare svakheter.

Utvalgets medlemmer har i all hovedsak bestått av representanter fra departementer og statelig virksomhet. Det har ikke vært noen representasjon fra kommunene, der politiet virker i det daglige. KS har ikke vært representert i utvalget

Kristiansand kommune mener at utvalgets analyse i for liten grad har tatt inn over seg den forskning og analyser som viser de ulemper som er tilstede ved en økende sentralisering. Utvalgets analyse viser i hovedsak de indikatorene som er med og underbygger sentralisering, og dermed fremstår analyse som lite balansert. Kristiansand kommune mener at utvalget undervurderer betydningen av lokalkunnskapen i politidistriktets arbeid, samt utfordringen med å sentralisere kompetanse. Dette gjør at Kristiansand kommune er sterkt uenig i utvalgets anbefaling om 6 politidistrikt, men mellommodellen (10 distrikt) vil kunne ivareta dette på en bedre måte.

Kristiansand kommune mener at ny lokal struktur kan styrke politiets tilstedeværelse på Agder, men at den må utføres i utvalgets forslag til mellommodellen, der Agder fremstår som et politidistrikt.

Sak 88/13: Forslag til boligprogram 2014 - 2017

Vedlegg

forslagboligprogram14-17 (3).doc

Dato 15. september 2013
Saksnr.: 201302334-2
Saksbehandler Harald Karlsen

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
25.09.2013

Forslag til boligprogram 2014 - 2017

Sammendrag

Boligprogrammet er et eget program for tema bolig. Programmet er et underlag for kommunens budsjett og handlingsprogrambehandling. Programmet skal søke å ivareta de intensjoner som er nedfelt i gjeldende kommuneplan og utbyggingspolitikk.

Oversikt over utbyggingsområder er oversendt utbyggere våren 2013. Utbyggerne er bedt om å komme med innspill til aktivitet og forutsetninger for at ønsket aktivitet kan oppnås.

Utbyggerne er optimistiske. Deres tilbakemelding gir en forventet boligproduksjon tilsvarende ca. 1300 boliger per år.

Usikkerheten i finansmarkedet, stort utbud av eksisterende boliger vil ha innvirkning på aktiviteten i nybyggmarkedet.

Situasjonen kan oppsummeres slik:

- Det er registrert mindre etterspørsel etter nye boliger.
- Aktørene søker å videreføre allerede igangsatte prosjekter.
- Det arbeides med prosjektutvikling for mange og større områder.
- Aktørene mener det er viktig at kommunen legger til rette for at innmeldte prosjekter raskt kan bli realisert når markedet snur.

Boligprogrammet skal legge til rette for en befolkningsvekst (ca. 1%), bidra til en bærekraftig utvikling, etablering av et kjøpers marked og bidra til variasjon av boligtyper. Infrastruktur- / tjenestetiltak skal fremgå av programmet.

Gjeldende politikk sier at programmet som minimum tilrettelegger for et boligvolum tilsvarende 700 – 800 enheter.

Forslag til program tilrettelegger for et volum på ca. 900 enheter.

Hovedprinsipp i gjeldende utbyggingspolitikk er lagt til grunn ved vurdering av programmet. Det innebærer bl.a at de private utbyggingsområdene selv må ivareta de krav/forutsetninger som settes ifm utbygging av et område.

Høy aktivitet innenfor allerede igangsatte områder sammen med at det planlegges innefor mange av de større områder gir utfordringer nå kommunen skal planlegge og tilrettelegge sosial infrastruktur. Kommunen må være forutsigbar og ha en strategi for sin satsing / prioritering. Teknisk direktør mener det derfor er ifm dette programmet foretas en prioritering av programmets utbyggingsområder.

Forslag til program som presenteres angir en slik prioritering. Dette er vist ved at det enkelte utbyggingsområde er angitt med fargekode, samtidig som de er angitt med en utbyggingstakt for perioden.

- **Grønne områder:** angir områder som er under realisering og som kommunen allerede er forpliktet til å følge opp gjennom avtaler.
- **Gule områder:** er områder som planlegges / er planlagt der kommunen legger til grunn liten/ingen medvirkning/oppfølging fra kommunens side.
- **Røde områder:** Større områder som er under planlegging der en forutsetter kommunal medvirkning ifm en realisering.

Det er i tillegg foretatt en prioritering mellom de **røde områdene**. Kriterier som er valgt er:
Tid – (hvor langt prosjektet er kommet / underliggende avtaler / forpliktelser)
Boligbehov i bydel
Hva utbyggingsområdet kan bidra til å løse
Enkel kostnadsvurdering/grunnlag for medvirkning fra kommunen
ATP- vurdering

Dette har gitt følgende prioriteringsrekkefølge for de større utbyggingsområdene:

1. Silokaia/Kanalbyen
2. Bjørndalen
3. Marviksletta
4. Benestad
5. Kroodden
6. Hamrevann
7. Kokleheia

Teknisk direktør anbefaler at forslag til program med angitte prioriteringer sendes på høring. Høringsfrist settes til 3 uker.

Forslag til vedtak

[Forslag til boligprogram 2014 – 2017 sendes ut på 3 ukers høring.](#)

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Harald Karlsen

Vedlegg:
Forslag til boligprogram 2014 - 2017

Bakgrunn for saken

Boligprogrammet fremmes som egen sak for formannskapet, og samordnes med rådmannens forslag til handlingsprogram for perioden 2014- 2017.

Forslag til boligprogram med høringsuttalelser vil formidles til rådmannen / sektorer og drøftes endelig i den ordinære handlingsprogrambehandlingen.

Generelt:

Boligprogrammet er et «gjennomføringsprogram» og skal søke å tilrettelegge for at prosjekter som godkjennes kan realiseres.

Programmet skal videreføre de intensjoner og mål som ligger i kommuneplanen.

Av sentrale emner kan nevnes:

- Gjennom planlegging og tilrettelegging av infrastruktur bidra til å ivareta en bærekraftig utvikling og et kjøpers marked.
- Prioritere planlegging og utbygging i sentrale bystrøk, langs metroakse og i senter områder.
- Tilrettelegge for et tilfredsstillende og variert boligtilbud innenfor alle bydeler.
- Kartlegge og samkjøre behov for infrastruktur og tjenestetilbud.

Kommunen ved Kristiansand Eiendom skal være aktiv i boligmarkedet med oppkjøp av grunn, regulering av områder og tilrettelegge for en utvikling av boligområder. Kristiansand Eiendom har under utarbeidelse en egen strategiplan for dette arbeidet. Kristiansand eiendom er engasjert i et par av de større utbyggingene som er under planlegging. (Kroodden og Hamrevann).

Kristiansand er i dag en del av et felles bo- og arbeidsmarked. Vi registrerer økt pendling inn til Kristiansand.

Situasjonen i finansmarkedet tilsier at vi en tid fremover må/bør forvente en noe lavere aktivitet i nybyggingen. Hvor lenge denne situasjonen vil vare, og evt. hvor redusert aktivitet og hvor stor prisendringer en vil få, strides de lærde om.

Boligproduksjon de siste 5 år viser at det er igangsatt ca. 460 boliger per år. Siste året (2012) er det igangsatt ca. 450 enheter. Det er de større fortettingsprosjektene knyttet til Kvadraturen, Lund og feltområdene Dvergsnes og Justnes som utgjør en vesentlig andel av produksjonen.

Kommunen skal ihht kommuneplanen tilrettelegge for en befolkningsvekst tilsvarende ca. 1 %. Veksten de siste 5 år har vært høyere. Prognosene viser en vekt på ca. 1,2 – 1,3 %

Ihht gjeldende utbyggingspolitikk skal det tilrettelegges for minimum 700 – 800 boenheter per år. Tabell 1 i boligprogrammet viser at boligproduksjonen som følge av forventet befolkningsvekst bør være ca. 750 enheter.

Ut fra utbyggerens første tilbakemelding (våren 2013) vil den årlige boligproduksjonen som det skal dimensjoneres for vært på ca. 1500 boliger per år. Dette er et nivå som en garantert ikke vil nå.

Tallene i tabellen er derfor justert ned ut fra den erfaring/kjennskap administrasjonen har knyttet til boligmarkedet og utbygging generelt og det vi kjenner til i forhold til det enkelte prosjekt. I dette ligger det en vesentlig grad av usikkerhet da en vurderer et uregulert marked.

Ut fra de vurderinger som er gjort har så kommet fram til et forslag til program der det er åpnet en opp for et byggevolum tilsvarende ca. 900 enheter per år for perioden.

Fra utbyggersiden påpekes at det arbeides med prosjektutvikling av både nye og eksisterende områder, og at kommunen bør være forberedt på en høy aktivitet når markedet snur.

Det påpekes og som viktig at kommunen er forutsigbar i forhold til de områdene som planlegges og som utbyggerne har forventninger til skal kunne startes opp.

En forutsetning for å nå de skisserte byggevolum, er at situasjonen/rammebetingelser i finansmarkedet endres. Kommunen vil ha liten eller ingen innvirkning på dette.

Det kommunen kan påvirke er oppkjøp av arealer, utvikle og tilrettelegge arealer, behandle planer og inngå avtaler med de private aktørene for planlegging /utbygging av områder. I det siste punktet inngår kommunale bidrag og investeringer knyttet til tilrettelegging av teknisk og sosial infrastruktur.

Et hovedprinsipp i gjeldende utbyggingspolitikk og som er lagt til grunn ved utarbeidelse av forslag til program er at de private utbyggingsområdene i hovedsak selv skal kunne ivareta de krav / forutsetninger som settes til utbygging av et privat utbyggingsområde.

Teknisk direktør er opptatt av at kommunens skal være forutsigbar i forhold til det private markedet utbyggerne har å forholde seg til i forhold til de investeringer både privat og offentlige)og som på sikt må gjennomføres for at områder kan bygges ut. Teknisk direktør mener derfor at det er viktig at det foretas en prioritering av programmets utbyggingsområder.

Forslag til program som presenteres angir en slik prioritering. Dette er vist ved at det enkelte utbyggingsområde er angitt med fargekode, samtidig som de er angitt med en forventet utbyggingstakt for perioden.

- **Grønne områder:** angir områder som er under realisering og som kommunen allerede er forpliktet til å følge opp gjennom avtaler.
- **Gule områder:** er områder som planlegges / er planlagt der kommunen legger til grunn liten/ingen medvirkning/oppfølging fra kommunens side.
- **Røde områder:** Større områder som er under planlegging der en forutsetter kommunal medvirkning.

Det er i tillegg foretatt en prioritering mellom de **røde områdene**. Kriterier som er valgt er:
Tid – (hvor langt prosjektet er kommet / underliggende avtaler/forpliktelser)
Boligbehov i bydel
Hva utbyggingsområdet kan bidra til å løse
Enkel kostnadsvurdering med anslag for medvirkning fra kommunens side
ATP- vurdering

Dette har gitt følgende prioriteringsrekkefølge for de større utbyggingsområdene:

1. Silokaia/Kanalbyen
2. Bjørndalen
3. Marviksletta
4. Benestad
5. Kroodden
6. Hamrevann
7. Kokleheia

Kommentar:

Det å forutsi bygging utover det første året (2014) er vanskelig for ikke å si umulig. Spesielt når en opererer i et uregulert marked. Derfor må en legge til grunn at den skisserte

prioritering spesielt mellom de røde områdene tas opp til vurdering/diskusjon ifm den årlige revisjon av programmets tabellverk.

Innenfor utbyggingsområdene i Kristiansand skal det legges det opp til økt tetthet og høy utnyttelse. Variasjon i boligtilbudet er et uttalt mål. Ved å åpne opp for og tilrettelegge for bygging i både sentrumsnære og i de mer perifere områder, ivaretas en dette.

I hovedsak styres valget av boligtype gjennom den reguleringen som foretas for det enkelte utbyggingsområde. Høy eneboligandel kompenseres ved at aktiviteten knyttet til sentrumsområder med bygging av leiligheter prioriteres høyest. Tilgangen på byggområder og regulerte områder i kommunen er god.

Gjeldende politikk peker på at det i Kristiansand er begrenset tilgang på utviklere/tilbydere. Antall aktører (ikke minst utviklere) er økt de senere år noe som har bidratt til å bedre situasjonen noe. Ved at Kristiansand eiendom og nå tar en mer aktiv rolle innenfor større områder må en forvente at situasjonen bedres ytterligere.

Tilbudet av nye boliger (eneboliger, småhus, tett/lav) har vært etterspurt i Vågsbygd. Tilgangen bedres ved at det åpnes opp ett nytt større utbyggingsområde Kroodden.

Overordnet infrastruktur:

I de sentrale og ytre deler av Vågsbygd (områdene vest for kryss v /Lumber) vil nye utbyggingsområder måtte påregne å få kapasitetskrav til eksisterende Vågsbygdvei (Rv 456). Dette innebærer at tiltak for styring av trafikk inn på Vågsbygdveien, og utarbeidelse planer / tiltak på 4 av kryssene langsmed strekningen (2 i Auglandsbukta, 1 i Kjosbukta og ved Andøya) er forutsatt å være på plass. Et slikt krav setter begrensninger på hvilke prosjekter som realiseres.

Kommunen sammen med vegkontoret samarbeider for å bedre kapasiteten på Vågsbygdveien/Rv 456. Kryssene i Auglandsbukta er allerede ferdigstilt.

For at utbyggingen ikke skal stanse helt opp, er det lagt opp til at utbyggingsområdene som omfattes av kapasitetskravet skal tilbys inngåelse av utbyggingsavtale med innbetaling av bidrag. Bidraget skal benyttes til kapasitetsutbedrende tiltak og planer langsmed strekningen. Utbyggingen på Kroodden, Voie, Sagmyrlia m.fl er forutsatt å gi et vesentlig bidrag til kapasitetsutbedringer.

Tilsvarende løsning vurderes ifm utvikling av Havneområdene (Silokaia, Lagmannsholmen) og feltområdene på Marvikssletta.

I Randesund planlegges større utbygginger som krever planer for nye vei og g/s-vei løsninger. Kommunen legger til grunn at planleggingen må koordineres mellom aktørene. En må ikke se bort i fra at ordninger tilsvarende den som er benyttet i Vågsbygd må legges til grunn for den videre aktivitet/planlegging knyttet til veganleggene.

På grunn av de investeringer som er gjort innenfor oppvekstsektoren, er det gjennomgående god kapasitet i skolene.

De kortsiktige kapasitetsutfordringene er først og fremst knyttet til Flekkerøy. Der vil det være svært marginalt om skolene har kapasitet til å ta i mot forventet utbygging. En noe lavere utbyggingstakt enn angitt fra utbyggersiden er derfor lagt til grunn i tabellverket. Dette er nødvendig for å unngå skolesprekk.

I de store utbyggingsområdene Kroodden, Lauvåsen /Hamrevann, Benestad vil det oppstå skolebehov. Dette vil skje på lengre sikt. Områdene vil fortløpende være underlagt vurderinger og analyser for når slik kapasitet må på plass.

Kommunen har en målsetting om full barnehagedekning. Etablering av barnehager innenfor eksisterende utbygde områder er vanskelig pga arealkrav og reguleringsprosesser. Behov søkes fortløpende løst gjennom erverv av eiendom og gjennom plan-/avtaleprosesser som gjennomføres.

I forhold til etablering av nye nærmiljøanlegg m/baner og kvartalslek tilknyttet utbyggingsområder, så legger en til grunn at dette i det vesentlig er forutsatt bekostet av den private utbygger.

Plassering av sykehjem/omsorgsboliger er i stor grad forutsatt vurdert i den enkelte regulering som gjennomføres. Grad av offentlighet og realisering avklares i egen sak / hp – budsjettbehandling.

Forslaget til program viser en aktivitet tilsvarende 900 enheter per år. Erfaringen tilsier at når en kommer til den konkrete realisering så ligger på ca 50 % av det som er signalisert i programmet.

Det er på bakgrunn av den foreliggende situasjon utarbeidet prognoser for forventet reell boligbygging. Det er tenkt 3 senarier. Lav (ca. 50%), Middels (75%) og Høy (100%) aktivitet. Teknisk direktør har anbefalt at det er prognose for lav aktivitet som per i dag bør legges til grunn.

Endelig utgangspunkt med revidert program og prognoser vil en få etter programmets høringsrunde.

Teknisk direktør anbefaler at forslag til program med angitte prioriteringer sendes på høring.

Høringsfrist settes til 3 uker.